

SDÍLENÍ VÍRY – radost a poslání

3/2020

Průvodce studiem Bible

Obsah

1. Proč sdílet svou víru a naději?
2. Moc osobního svědectví
3. Dívat se na lidi jako Ježíš
4. Síla modlitby za druhé
5. Svědectví v moci Ducha svatého
6. Neomezené možnosti
7. Zvěstování Božího slova
8. Sloužit jako Kristus
9. Laskavá služba lidem
10. Společně ve službě
11. Ježíšův příběh mění životy
12. Dobrá zpráva pro všechny
13. Krok víry

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Sdílení víry – radost a poslání

Průvodce studiem Bible

3. čtvrtletí 2020

Autor: Mark Finley

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

Foto: iStock

Grafická úprava a sazba Grafické Studio

Vydala Církve adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Vydání první, Praha 2020

ISBN 978-80-88026-31-0

ISSN 0409-3208

Úvod

Sdílení víry – radost a poslání

Občas se stane, že nás jediná myšlenka osloví tak, že zásadně změní celý náš život. Před lety jsem se spolu s kolegy zúčastnil jednoho kazatelského setkání. Začalo se diskutovat o víře, vydávání svědectví a evangelizaci. Jeden z mých přátel vyjádřil myšlenku: „Misie je především Božím dílem. Bůh využívá všechny nebeské zdroje, aby zachránil naši planetu. Naším úkolem je s ním radostně spolupracovat na jeho díle záchrany lidí.“ Měl jsem pocit, že mi z ramen spadla obrovská tíha. Pochopil jsem, že mým úkolem není zachránit ztracený svět. Za to přijal odpovědnost Bůh. Mou zodpovědností bylo spolupracovat s ním na tom, co už on dělá.

Myšlenka, že misie je Božím dílem, je jasně vysvětlena v Bibli. Šalomoun říká, že to byl Bůh, kdo „...lidem dal do srdce i touhu po věčnosti“ (Kaz 3,11). Když se člověk narodí na tento svět, Bůh hluboko do jeho nitra vkládá touhu po věčnosti. Augustin řekl: „Stvořil jsi nás pro sebe, a neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“ Podle Janova evangelia je Ježíš světlem, které „osvětluje každého člověka“ přicházejícího na svět (J 1,9). Bůh do nás nejen vložil touhu po něm, ale posílá svého svatého Ducha, aby nás k němu vedl.

Duch svatý v nás podněcuje naši touhu jednat správně a usvědčuje nás z hříchu. Každá touha po dobru a každý krok směrem k laskavosti a nesobeckosti je motivován Duchem svatým. I když tomu možná úplně nerozumíme nebo si to neuvědomujeme, Duch svatý jedná v našem životě tak, aby nás přivedl k Ježíši (J 16,7–15). Ale Ježíš samotný je tím největším darem ze všech.

Když se lidstvo beznadějně ztratilo v hříchu a propadlo věčné smrti, Boží láska se chopila iniciativy. Lukáš zaznamenal: „Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ (L 19,10) Apoštol Pavel k tomu dodává: „Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ (Ř 5,8) Bůh se chopil iniciativy udělat vše pro naši záchranu. Kristus zanechal slávu a nádheru nebes a přišel do našeho hříchem ztemnělého světa na záchrannou akci – výkupnou misi.

Zatímco jsme my udělali maličký krůček jeho směrem, on udělal obrovský skok směrem k nám. Než jsme mu předali svůj život, on pro nás připravil spasení svou smrtí. Zatímco my jsme byli jeho nepřáteli, on byl naším přítelem. My jsme se k němu otočili zády, ale on k nám obrátil svou tvář. My jsme se o něj nestarali, ale jemu na nás nesmírně záleželo.

U Lukáše v 15. kapitole je Ježíš představen jako dobrý pastýř, který vytrvale a neúnavně hledá svou ztracenou ovečku, jako žena, která zoufale hledá ztracenou stříbrnou minci, a jako otec, který nezadržitelně běží vstříc svému ztracenému synovi.

Ellen G. Whiteová napsala: „Velký plán vykoupení byl připraven již před založením světa. V tomto úžasném díle vykoupení člověka nebyl Kristus osamělý. Ještě před stvořením světa se v nebeské radě Otec a Syn spolu dohodli, že když se člověk dopustí vůči Bohu nevěrnosti, Kristus, který je jedno s Otcem, zaujme místo přestupníka a ponese spravedlivý tres, který má na hříšníka dopadnout.“ (RH, 15. listopadu 1898)

Uvažujme chvíli nad těmito slovy. Máme skvělou příležitost a obrovskou zodpovědnost, abychom s radostí, která má přesah až do věčnosti, spolupracovali s Kristem na jeho misi. Právě tomuto tématu se budeme věnovat celé čtvrtletí.

Mark Finley je známý evangelista, který působil v mnoha zemích světa. V letech 2005 až 2010 sloužil jako místopředseda Generální konference CASD. Po odchodu do důchodu se stal asistentem předsedy GK. Mark Finley má se svou ženou Ernestine tři děti a pět vnoučat.